

Richtlijnen van vaandeldragers (*)

Leden van de verenigingen der oud strijders, politiek gevangenen, oorlogsslachtoffers en veteranen zijn soms verbijsterd bij het vast stellen van fantasieën bij sommige vaandeldragers tijdens Militaire of vaderlandslievende ceremonieën.. Voor men deze laatsten met de vinger wijst, dient men eerst te kijken of er eventueel een gebrek aan begeleiding is vanwege de verantwoordelijken van de verenigingen ten opzichte van hun vaandeldragers. Dit resulteert zich in een zekere afwijking van hoe de zaken zouden moeten zijn.

- Sommigen nemen door foute richtlijnen of bij gebrek aan encadrering, maar te goeder trouw, een ongepaste of zelfs verkeerde houding aan.. Anderen nemen dan weer een onvoorziene of zelfs een tegenovergestelde houding aan onder druk van organisatoren van manifestaties of ceremonieën.
- Met als doel deze situaties recht te trekken is het noodzakelijk om precieze richtlijnen te verspreiden in verband met de gewenste houdingen voor vaandeldragers van de verscheidene verenigingen tijdens belangrijke nationale gebeurtenissen.. Deze richtlijnen zijn geïnspireerd op de geldende regels die van toepassing zijn voor de vaandeldragers binnen de strijdkrachten.
- Een specifieke bepaling betreffende de houding tijdens het uitvoeren van de nationale hymne: Men moet de omstandigheden waarbij het vaandel schuin wordt gehouden verduidelijken, er van uitgaande dat het niet de persoon die het vaandel draagt de eer bewijst, maar wel de natie, vertegenwoordigd door het vaandel. De voorziene omstandigheden zijn de volgende :
 - * Schouwing van de troepen door zijne Majesteit de Koning of een lid van de Koninklijke familie ;
 - * Schouwing van de troepen door een buitenlands staatshoofd ;
 - * Wanneer twee emblemen elkaar kruisen ;
 - * Tijdens het defilé voor het monument van de onbekende van de Onbekende Soldaat;
 - * Tijdens het defilé voor Zijne Majesteit De Koning, leden van de Koninklijke familie of een staatshoofd.

- Het is vanzelfsprekend dat deze gebeurtenissen simultaan samen gaan met een “sonnerie” of een nationale hymne. Wel te verstaan dat niet het niet de “sonnerie” noch de hymne is die men groet maar wel de personaliteit, het monument of het embleem.
- Bijgevolg is het ook perfect aanvaardbaar dat de vaandels van vaderlandslievende verenigingen schuin worden gehouden aan een monument voor gesneuvelden of tijdens een religieuze ceremonie, bijvoorbeeld bij een wijding (ideaal moment is tijdens het heffen van de miskelk wanneer de klokken luiden).
- Bij deze situatie moet men er wel rekening mee houden dat het vaandel niet schuin wordt gehouden tijdens een “sonnerie” of bij de uitvoering van de nationale hymne, en wel om de volgende reden: de nationale hymne en het vaandel zijn twee uitdrukkingen van hetzelfde symbool, namelijk de natie, het ene auditief uitgevoerd het andere visueel.. Het is dus perfect logisch en belangrijk dat het vaandel onbeweeglijk blijft omdat het in zekere zin het visueel tegenwicht van de hymne is die wordt uitgevoerd. Het is de volledige participatie van de ceremonie (de burgers die een rechte houding aannemen, militairen met hoofdeksel die groeten), die eer bewijzen aan de natie, vertegenwoordigd door haar symbolen, zijnde de hymne en het vaandel.
- Het is steeds belangrijk deze punten te verduidelijken op momenten wanneer er verwarring zou zijn bij de persoon die het vaandel draagt, en het symbool die dat vaandel vertegenwoordigd. Omdat het soms gebeurt dat vaandeldragers nogal onzeker het vaandel buigen wegens het niet volledig begrijpen van de draagwijzde van dit gebaar.
- Het zou eveneens opportuun zijn dat de vaandeldragers een standaard tenue dragen, en vooral dat ze beschikken over een vaandelhouder, wat onmisbaar is om de voorziene houding aan te nemen tijdens de plechtigheden. Er is momenteel een overeenstemming dat het standaard tenue bestaat uit, zwarte schoenen, grijze broek, donkerblauwe blazer, een hemd, een das, een muts en witte handschoenen.

- De grote modellen der eervolle onderscheidingen en officiële decoraties (of de diminutieven) worden links gedragen. De decoraties van verenigingen worden op dezelfde wijze gedragen maar dan rechts. De riem van de vaandelhouder wordt op de rechter schouder gedragen zodanig dat deze de officiële decoraties niet verbergt. Het kenteken van de vaandeldragers word op de linker revers van de blazer gedragen.
- Het is wenselijk dat deze inspanning tot een harmonisatie van de vaandeldragers word voortgezet om zo een positief beeld te geven van de verenigingen alwaar de vaandeldragers zich voor inzetten.

(*) Bron : Adjudant-major e.r. Ivan Brasseur